בית ישראל (רוז'ין) — שלח

שלח לך אנשים וכו' פרש"י לך לדעתך אם תרצה שלח. ולכאורה הא הקב"ה אמר בפי' למשה שלח והאיך יתכן לשון לדעתך. אך האמת היא כי כתיב סו"מ וע"ט. כי הענין מהנסיעה לצדיקים. היינו כשאדם בא אל ציס"ע שלבו כבר חלל בקרבו היינו שהרע כבר נתבטל אצלו לגמרי והוא כולו טוב. ואז הרע של האדם הנוסע אצלו נתבטל בטוב של הצדיק. ונתדבק בהטוב שלו ומתקן כל מה שפגם. אמנם אם נוסע האיש לאיזה צדיק שלא נתבטל אצלו הרע לגמרי אזי לא די שאין הצדיק עושה לו טובה להאיש הזה. רק שיוכל להצמיח בו הרע יותר. מחמת שהרע של האיש הזה חוזר וניעור. אמנם איך יוכל כל העולם ליסע להצדיק יסוד עולם. והעצה לזה אשר הצדיק שלא נתבטל אצלו הרע לגמרי ידבק מחשבתו בהציס"ע צדיק האמיתי ויתבטל הרע שלו בהטוב של הציס"ע ואז יעשה טובה להמתדבקים בו ובאם שהצדיק הנ"ל לא ידבק מחשבתו להציס"ע אזי ח"ו חוזר וניעור בהאנשים הנוסעים אליו הרע שלהם. וזהו סו"מ וע"ט היינו שהצדיק יסיר א"ע מהרע בשלימות ואז וע"ט יעשה טובה להמתדבקים בו וזהו שלח לך אנשים פרש"י לדעתך היינו במחשבתך היינו שמשה בחר י"ב אנשים לנשיאים על ישראל שהי' צדיקים אך שלא הי' צדיקים גמורים שלא נתבטל מהם הרע לגמרי לכן אמר הקב"ה שלח לדעתך אם תרצה שלח אם אתה יודע שידבקו מחשבתם למחשבתך אז שלח כי בוודאי יאמרו כי טוב הארץ וכו' כי יתבטל הרע שלהם בהטוב שלך ויהי' כולו טוב. ומעתה אנו רואים שיהושע וכלב דבקה מחשבתם למחשבתו של משה. ונתבטל כח הרע שלהם בטובו של משה. ואמרו טובה הארץ. אבל העשרה מרגלים לא עשו כן פוק חזו מה עלתה בידם.

פרשה שלח תרכ"א

וידבר ה' אל משה לאמור שלח לך אנשים ויתורו את ארץ כנען. אומר אני ארץ ישראל נק' בחי' יראה כמש"כ ארץ ושמים וארץ היא בחי' יראה כדכתי' ראשית חכמה יראת ה' ויש יראת העונש יראה חיצונית וארץ כנען נק' יראה רעה רצועה לאלקאה בי' וצריך האדם תמיד כשבא עליו יסורים ח"ו מיראה חיצונית לראות שיהי' באמונה היינו להאמין שאין בשום בריאה בעולם ואפי' בהקליפות שום כח לעשות מה אך בכח הקדושה מהשי"ת שמקבלים כולם חיותם כי הוא משגיח בעליונים ובתחתונים. ונותן כח בכל ועי"ז האמונה יכול לבוא ליראה עילאה ליראת ה' להתדבק בהשי"ת וזהו שאיתא בצדיקים מהפכים מרע לטוב כי ע"י שמשגיח בכל ענינים רק בחיות ה' שיש בו המקיימו עי"ז נדבק בהטוב כי השי"ת הוא מקור הטוב. אבל הרשעים משגיחים רק בהגשם בהרע מכל עניני עוה"ז ועושים בהיפך מטוב רע. וזהו שלח לך אנשים ויתורו את ארץ כנען ויתורו היינו להסתכל לארץ כנען לבחי' יראה חיצונית לחיות ה' שיש בו אשר לו הכח והממשלה. והכל בכחו ית'. וזהו וראיתם את הארץ מה הוא היינו בכח הנשמה בחי' מ"ה שיש בכ"ד כדאיתא איזה

שוטה המאבד מה שנותנין לו מ"ה היא בחי' נשמה והאדם צריך לראות בהארציות הכ"ח מ"ה חיות הרוחניות מהנשמה שזהו מקיימו וזהו ענין בארץ ישראל קדמה קליפה לפרי אבל ע"י האמונה שהטוב הוא העיקר והקיום וכן בכל המדות באהבה ויראה ושאר מדות הבאים לאדם צריך להסתכל רק בחיות ה' שיש בו עי"ז נתדבק ב"ה ויכול לבוא עי"ז ליראה עילאה רק העיקר היא היראה מקודם כדכתי' זה השער לה' צדיקים יבואו בו. רק ביראה עילאה א"א לאדם לעמוד תמיד בזה הבחי' ע"כ צריך האדם לירא את ה' עכ"פ יראת העונש ולראות בחיות ה' אעפ"י שהיא יראת העונש. אעפ"כ בהסתכל מאין הוא המקור היראה עי"ז הוא מתדבק בה'. וזהו ענין המרגלים כשהי' רואין חזקתם לא הי' מסתכלין מאין הוא חיותם אך הסתכלו בהגשם בהרע כי הצדיק מאמין כי ואתה מחי' את כולם וכל היות מכ"ד היא מה' ועי"ז הרע ממילא נופל. והמה הי' מסתכלין רק בהרע וזהו שאמרו כי חזק הוא ממנו ופרש"י אין בעה"ב יכול להוציא את כלי' משם כ"א הי' מסתכלין בחיו' הרוחניות בנצה"ק המקיימין והי' מדבקי' ברוחניות בה' והי' נשארים כולם מתים כי בלא זה המה אין ואפם אבל המה הי' רואין רק בהגשם הרע אמרו כי חזק הוא ממנו אבל האדם צריך להביט תמיד רק בחיות ה' שיש בכ"ד ויתורו את ארץ כנען וראיתם את הארץ מה הוא להביט בהארציות בכח הנשמה מ"ה המתיימו זהו העיקר הכל: